

بهره‌نگار بوون‌وو‌ی تاوانه ککخراو‌کان له پار‌زگای دیوانیه توانیان دهست به‌سهر که‌گا‌یه‌کدا بگرن که که‌رسته‌ی جه‌راو‌ج‌ری نه‌دابوو که به‌به ئه‌وو‌ی به کار‌کانی ژمه‌ریاری باجدا ته‌په‌په‌ین هه‌نراو، دهست به‌سهر هه‌موو که‌رسته‌کاندا گیراو و هوشو‌نی یاسایی گیراو‌ته‌به‌ر.

ناشکراشیکرد: له ئه‌په‌راسیه‌نه‌کی دیک‌دا که له‌لایه‌ن مه‌فره‌ز ته‌به‌تم‌نده‌کانمان له بهره‌نگار بوون‌وو‌ی تاوانه ککخراو‌کان له دیاله ئه‌نجامدرا، به پشت‌به‌ستن به زانیارییه هه‌وا‌گرییه ورد‌کان و به‌دوادا‌چوونی مه‌یدانی، توانیویانه که‌سه‌کی ته‌مه‌تبار ده‌ستگیر‌که‌ن که بازرگانی به چه‌کی جه‌راو‌ج‌ر و فه‌می جیاوازه‌وو ده‌کرد، و ئاماژه‌ی به‌هه‌شکرد: تاوانبار‌که‌ به تاوانی به‌نراو ده‌ستگیر‌کراو و ئه‌و چه‌کانه‌ی له‌به‌رده‌ستیدا‌بوون ده‌ستیان به‌سهردا گیراو.

رونیشیکرد‌وو: قسه‌ی هه‌رسه ته‌مه‌تبار‌که‌ له دان‌په‌داناندا ته‌مار‌کراون و هه‌وانه‌ی ده‌سه‌په‌تی له‌که‌په‌ینه‌وو‌ی له‌ها‌توو کراون به وه‌رگرتنی سزای داد‌په‌رو‌رانه‌ی خه‌یان، جه‌ختیشیکرد‌وو: ئه‌په‌راسیه‌نه‌کان دوا‌ی به‌ده‌سته‌هه‌نانه ئه‌زام‌ه‌ندییه داد‌وه‌ریی ئه‌نجامدراون.